

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Kdo žije s církví, tomu zvony, zvoucí na roráty, tomu adventní písně probouzejí v srdci svatou touhu; a pro koho je přístupná nevyčerpatelná studnice posvátné liturgie, u toho klepe den co den na dveře velký prorok Vtělení mocnými slovy výzvy a příslibu: Rosu dejte nebesa shůry, jako déšť vydejte oblaka spravedlivého! Blízko už je Pán!

E. Stein – Vánoční tajemství

Z obsahu

- Zprávy z farnosti
- Co se událo
- Pro děti
- Knižní okénko
- Adventní zamyšlení
- Vánoční pořad bohoslužeb

Moji milí,

vítám vás u čtení adventního vydání našeho farního zpravodaje. Hned na začátku bych vám rád popřál, aby ten letošní Advent byl dobou ztišení a zklidnění. Víím, že doba a obecný styl života nás nutí spíš k opaku, k hektickému shonu. Chceme mít přece pěkné Vánoce, že?

O Vánocích mezi námi vítáme vtěleného Boha v podobě malého dítěte. Zvykli jsme si na betlémskou scénérii. Vnímáme ji jako představení, které se před námi odehrává. Betlémská jeskyně je jeviště. My tleskáme a jsme rádi, že všechno je jak má být. Užijeme si vánoční atmosféry a tak zase za rok.

Svatý Augustin kdysi vyslovil podivuhodnou myšlenku: „Člověk je schopen Boha.“ „Homo est capax Dei.“ Český překlad to tak nevystihne. Slovo „capax“ je od „capio“ – „držím, obsahuji, jsem dost velký pro něco“. I v češtině máme slovo „kapacita“. Takže „Člověk je kapacitou pro Boha.“ Nikoli v tom smyslu, jako je lékař kapacitou pro pacienta, kapacita je zde myšlena jako objem. Bazén na zahradě má takovou a takovou kapacitu vody. Podle Augustina tedy může člověk být objemem, kapacitou pro Boha. Může v sobě obsahovat Boha. Může ho obejmout, v sobě obsahovat, udržet. Jako sklenice vodu. A tady je ta podivuhodnost. Bůh přece není voda. Nemá hranice. Je nekonečný. Jak by se mohl nechat obsáhnout konečností člověka? A přece je to tak. Žasneme nad tím? Jako malé děti?

A jsme u našich Vánoc. Díváme se na dítě, které v sobě obsahuje Boha. Ve skutečnosti je Bohem i člověkem zároveň. Je pro nás důkazem, že obsáhnout Boha je možné. Ale, jak nakonec Pán Ježíš jednou řekne: „Velebím tě Otče, že když jsi tyto věci skryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým.“ (Mt 11, 25). To je klíč. Bůh k nám přichází jako malé dítě a čeká, že ho nebudeme jenom pozorovat nebo se nad ním rozněžňovat, ale že se skloníme na jeho úroveň a sami se staneme dětmi. Nakonec, „Jestliže někdo nepřijme Boží království jako dítě, vůbec do něho nevejde.“ (Mk 10, 15).

Přeji vám pokojnou cestu Adventem k Božimu i vašemu dětství.

Váš Otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ Poutní mše svatá

Poutní mši svatou letos oslavíme v pondělí **9. prosince v 18.00**. Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie se totiž překládá na toto datum, jelikož adventní neděle mají liturgicky absolutní přednost přede všemi svátky. Po mši svaté se můžeme setkat ve farním sále u prostřeného stolu. Samozřejmě přivítáme vaše příspěvky k pohoštění. Hlavním celebrantem bude P. Jakub Jirovec OT.

■ Svátost pomazání nemocných

V neděli 15. prosince – o třetí neděli adventní – při všech mších svatých bude všem starým a nemocným udílěna svátost pomazání nemocných. Tato svátost má posílit trpící v tom, aby byli schopni spojit svůj kříž s křížem Pána Ježíše. Je vhodné se na přijetí svátosti nemocných připravit svatou zpovědí.

■ Předvánoční zpívání

V sobotu 21. prosince večer po mši svaté se v Divadle Miriam koná předvánoční zpívání. U svíčky a svařáku si budeme moci poslechnout a třeba i zazpívat adventní a vánoční písně spolu se zpěváky z Moravského Slovácka, kteří u nás budou již potřetí. Všichni jste srdečně zváni.

■ Svátek Svaté rodiny

Na svátek Svaté rodiny **29. 12.** bude u nás **celebrovat mši svatou v 9.00 pan biskup Václav Malý**. Přál si nás navštívit, protože u nás už dlouho nebyl.

■ Vánoční bohoslužby

Věnujte, prosím, pozornost rozpisu vánočních bohoslužeb a také rozšířené možnosti přijmout svátost smíření před Vánocemi. Samozřejmě se zpovídá i běžně hodinu přede mší svatou, nebo i jindy, podle dohody. Rádi také navštívíme vaše nemocné u vás doma. Stačí požádat a domluvit se na návštěvě.

■ Silvestr na faře

Po loňském poněkud nesmělém, ale snad úspěšném pokusu o pořádání silvestrovského posezení na faře zveme všechny farníky i letos po děkovné mši svaté od 17 hodin do učebny. Kdo by měl zájem pomoci s organizací, přispět zábavným programem, zpěvem či pohoštěním, je vítán – hlaste se, prosím, v sakristii nebo u Lídy.

■ ■ ŽIVOTNÍ JUBILEUM PANÍ JAROSLAVY KUCHARSKÉ

Paní Kucharská se narodila 4. listopadu 1923 v podblanickém kraji, jehož krása formovala její poetickou duši. V 16 letech odešla z rodného kraje do Prahy, aby mohla studovat. V aktivním věku pracovala jako administrativní pracovnice a snažila se vždy být apoštolem víry mezi svými spolupracovníky. V r. 1958 se přestěhovala z Vinohrad s manželem a dvěma dětmi do Strašnic, kde bydlí v blízkosti kostela dosud.

Ve farnosti se zapojila do práce ve farní radě a pomáhala P. Marianovi v 70. letech s administrativním zajištěním sbírky na stavbu nového kostela. V rámci farní charity spolu s paní Šichovou poslala 600 balíčků s potravinami a zdravotnickým materiálem do misí v Indii a Africe. Vždy se zajímala odění ve farnosti.

V současné době její zdravotní stav již nedovoluje, aby se účastnila bohoslužeb v kostele. Je však stále spojena s farností duchovním poutem. Posílou a útěchou je jí duchovní služba našich kněží, kteří ji doma pravidelně navštěvují.

Touto cestou pozdravuje všechny farníky a prosí o vzpomínku v modlitbě, za kterou děkuje a též ji se svojí dcerou opětuje.

Mgr. Pavel Reumann

Milá paní Kucharská,

přijměte, prosím, naše srdečné blahopřání ke krásnému životnímu jubileu. Biskup Josef Hrdlička v jedné své knize píše: „Opravdový Boží člověk je vždy člověkem na cestě, poutníkem, který se nechává vést Bohem a snaží se držet s ním krok“. I když pro své zdraví nejste již poutníkem doslovným, o to více a intenzivněji se jistě při svém putování duchovním setkáváte s Pánem a můžete tak vyprosít mnoho milostí nám hříšníkům. Ať Vám náš dobrý Pán žehná a ochraňuje Vás.

■ ■ TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2014

Dobročinná akce Tříkrálová sbírka, kterou pořádá Charita ČR, je největší celostátní dobrovolnickou akcí u nás. V roce 2014 proběhne již poctnácté, a to od čtvrtka 2. 1. 2014 do neděle 12. 1. 2014. Výtěžek sbírky je určen především na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí. Z celkové vybrané finanční částky získává naše farnost pro své sociální projekty 65%, zbývající část využije v roce 2014 Charita ČR jako sociální pomoc: a) na podporu azylového bydlení pro muže a ženy bez domova - azylový dům sv. Terezie Praha 8 Karlín, b) sociálně slabším rodinám c) zdravotně postiženým, d) pro nemocnici v Ugandě.

Kdo se může zapojit?

Zapojit do sbírky se mohou všichni, mladí i starší, nejlépe v menších skupinkách. Optimální skupinka bývá tvořena jedním dospělým (vedoucí skupinky, věk nad 15 let) a 3 dětmi (tradice tři králů), počet koledníků ve skupince ale není pro zapojení do sbírky podmínkou. Vedoucí skupinky odpovídá za převzatou zapečetěnou kasičku, kterou po ukončení sbírky osobně vrací v sakristii. Jako dárky pro dárcy dostane cukříky s logem Charity, příp. i jiné dárky. Není nutné koledovat každý den, ale pouze v rámci svých možností. Koledníci mohou chodit v kostýmech tří králů, mohou zpívat koledy nebo jinak vhodným způsobem sbírku propagovat.

Pro malé i velké koledníky a vedoucí skupinek (většinou rodiče) je připraveno pohoštění v Arcibiskupském paláci v Praze (Hradčanské náměstí), a to v neděli 5. 1. 2014 od 13 hodin, ve 14.45 hodin se potom koná v katedrále sv. Víta tříkrálová bohoslužba slova a v 15:30 hod. požehná koledníkům kardinál Dominik Duka.

Akce bude zakončena průvodem tří králů na velbloudech z Arcibiskupského paláce k Loretě.

Pokud byste se i vy chtěli Tříkrálové sbírky zúčastnit, přihlaste se v sakristii, kde si můžete vyžádat bližší informace k její organizaci. Praktické informace a zkušenosti můžete získat od paní Heleny Bartákové, která se s dětmi této akce účastní již několik let (kontakt v sakristii).

Milan Čok, farní charita
charita@farnoststrasnice.cz

■ ■ MATEŘSKÉ CENTRUM

Od září se již osmým rokem schází nejen maminky s malými dětmi v mateřském centru na faře v učebně. Centrum je otevřené všem rodičům na mateřské dovolené a jejich dětem vždy v pondělí a ve středu od 9:30 do 12:00. Společně se modlíme, povídáme u čaje a kávy, sdílíme zkušenosti a občas něco vyrobíme v souvislosti s ročním obdobím nebo svátky. Letos máme za sebou výrobu andělů z kukuřičného šustí na farní jarmark, před vánoci bychom rádi zdobili svíčky a po vánocích se těšíme na přípravu farního karnevalu. Děti mají během dopoledne většinou svůj tvořivý program s Lídou, kde zpívají, malují a učí se vhodnou formou o víře, někdy vyrábíme všichni společně. Letošní rok stejně jako loni mezi nás každou druhou středu v měsíci chodí pater Vladimír Kalík a má pro nás připravenou promluvu na nějaké téma z katechismu. Vždy je prostor také pro otázky a diskuze.

Rádi bychom pozvali nové maminky. Přijďte mezi nás, stačí s sebou jen přezutí, něco na zub ke kávě a dobrá nálada.

■ ■ NEDĚLNÍ ZPÍVÁNÍ

Rodiče z mateřského centra vás a vaše děti předškolního i školního věku zvou na nácvik písní, které společně zazpíváme při nedělní dětské mši svaté po svatém přijímání. Zkoušíme každou neděli od 10h v hovorně. Pokud nám dáte emailovou adresu, pošleme písničku na další týden, pro možný nácvik doma. Pokud vaše děti hrají na nějaký hudební nástroj, vezměte určitě s sebou. Těšíme se na vás!

Maruška Kvapilová, Elen Matúšová, Petr Šimůnek

■ ■ INZERÁT

Nabízím MED přímo od včelaře, sklenice (1kg) za 130 Kč.
Více info na tel.: 774 557 704 nebo na emailu: kazy@volny.cz.

■ ■ ■

■ ■ ■ CO SE UDÁLO

■ ■ JEŠTĚ JEDNA LETNÍ ...ŠUMAVA 2013

I. den:

Pro velký úspěch loňského přechodu Beskyd, jsme se i letos rozhodli překonat jedno z tuzemských pohoří. Organizátory a hlavními vedoucími byli již zkušení putovníci Kryštof a Radka Suchých. Do autobusu nás nastoupilo 11 společně s psím ochráncem Bojarem, který byl ale na začátku z naší velké skupiny nesvůj.

Z autobusu jsme vystoupili v Prášilech. Jen co jsme nahodili krosny na záda a upravili si obuv, vyrazili jsme za naším prvním cílem, Poledníkem. První polovina cesty vedla příjemnou pěšinou podél řeky. Po první přestávce se ale cesta začala zvedat a před

sluncem nás už nechránili chladivé stíny stromů. Když jsme se konečně vyškrábali k rozhledně Poledníku, byli jsme vyčerpáni, ale tu námahu nám vynahradil překrásný výhled na krajinu.

II. den:

Druhý den byla cesta snazší, protože už nebylo kam jít nahoru a tak jsme museli z kopce. Na půl cesty jsme se zastavili u odpočívadla a chtěli si dopřát trochu instantního obědu. Počasí nám ale nepřálo, a tak jen co jsme si vyndali jídlo, překvapila nás průtrž mračen a náš jediný majetek jsme museli chránit vlastními těly a pláštěnkami. Jen co se počasí umoudřilo, vyrazili jsme do Kempu Atýgl, kde jsme tu noc přespávali. Jakmile jsme do kempu dorazili, převlékli jsme se do plavek a vyrazili k přilehlé řece Vydře. Voda však byla opravdu ledová, a tak jsme se spíše osvěžili, než zaplavali.

III. den:

Další den jsme se zastavili v Kvildě, kde jsme nabrali další dva účastníky, kteří přijeli do Kvildy autobusem. Nemohli jsme ale odolat příležitosti a zastavili jsme se i na pověstné borůvkové knedlíky. S plnými žaludky se sice šlo obtížněji, ale za tu dobrotu to stalo. Večer jsme dorazili do nouzového nocoviště Bučina.

IV. den:

Ještě než jsme se vydali na další cestu, zastavili jsme se u památky Železná Opona, která byla blízko nouzového nocoviště. Tato památka připomíná skutečnou železnou oponu na československé západní hranici, kterou od roku 1951 začal budovat totalitní režim. Cesta do dalšího stanoviště byla delší, než jsme obvykle chodili, protože jsme se rozhodli přeskočit jedno plánované nocoviště. Kdybychom neměli krosny, tak by to nebylo tak namáhavé, ale po celý den jsme na zádech museli nosit celé naše přístřeší a jídlo na týden, a takové závaží se hned pronese. V polovině cesty jsme se tedy rozdělili na ty, kteří byli ochotni dojít do Nového Údolí (šlapací skupina) a na ty kteří už byli vysílení a popojeli autobusem (rychlomobilní skupina). Naše šlapací skupina dorazila na nouzové nocoviště v Novém Údolí úplně zmožený a vysílený, naštěstí ale s námi naše pojízdná skupina soucítila a postavila stany ještě před našim příchodem.

V. den:

Další den jsme se vydali k Plešnému jezeru. Cesta to naštěstí byla kratší, i když pořád dost namáhavá a slunce pražilo ze všech sil. U Plešného jezera jsme si dopřáli oběd v přírodě a jen co jsme se označili turistickým razítkem „Jetík“, jsme vyrazili na Nouzové Nocoviště pod Plešným Jezerem.

VI. den:

Ráno šestého dne se pár dobrodruhů rozhodlo podívat na Plešné jezero z vrcholu hory Plechý. Výhled to byl úchvatný. Opět jsme se nasnídali a vyrazili na naši konečnou zastávku – Lipno. Cestou jsme se stavili v malém městečku na pořádný oběd v restauraci. Byli jsme ale tak najedeni, že jsme se rozhodli k Lipnu popojet vlakem. Stany jsme rozdělali v kempu Nová Pec, který byl hnedle u nádrže Lipno. Po zbytek dne jsme si užívali letní pohody, koupali se a večer zašli na mši do kostela Korunování Panny Marie.

Závěr:

Poslední den našeho putování nastal v neděli. Ráno jsme se ještě stihli naposled vykoupat v Lipně a dopoledne jsme už opět nasadali do autobusu, který mířil na Anděl.

Psaní tohoto článku mi připomnělo celou akci a hned bych se tam chtěla vrátit. Zase si vařit v ešusech, každé ráno vylézt ze stanu a koukat na jinou krajinu, smát se a povídat si přes stěny stanu a cestovat jenom s „malým“ ranečkem na zádech. Chtěla bych za všechny poděkovat hlavním vedoucím a přátelům Kryštofovi a Radce, kteří si dali tu práci s přípravou a plánováním a vytáhli nás do přírody. Doufám, že i příští rok bude tak vydařený a z vlastní zkušenosti zvu všechny, kdo si chtějí užít trochu krásy přírody a rádi se zasmějí, ať se k nám příští rok připojí. Děkuju.

■ ■ DRAKIÁDA

Na letošní farní drakiádu, která se konala v sobotu 5. října, se sletělo osm soutěžících draků. Přestože vítr skoro nefoukal, létali draci jako živí! Nejdéle se udržel ve vzduchu Severák s Emmičkou Daičovou a Hafík s Verčou a Lucinkou Dvořákovými, oba draci vyletěli také skoro nejvýše. Úplně nejvyš se ale dostal drak Karel (pojmenován údajně podle pana faráře) a kdyby ho Kuba Slabý pevně nadržel, odletěl by do teplých krajin. Nejkrásnějším drakem byl podle odborné poroty drak Růženka Vikinky a Josefky Šimůnkových, opět Severák a také Chobotnice Julie a Kristiána Vocetových. Za vytrvalou snahu byli oceněni i Racek se Šedivákem Doubravky Šimůnkové a Zlatovláska Lucinky Dvořákové. Přestože najít dračí louku nebylo vůbec jednoduché, dokázala to nakonec i Klárka Hovorková se svým drakem. Diváckou podporu zajistila se svými holemi Eliška Slabá a role zapisovatelky a kalkulačky se skvěle zhostila Hanička Dvořáková. Všem patří velký dík! Jenom místo konání musíme příští rok změnit. Sejdeme se na nějaké větrnější hůrce.

P. Šimůnek

■ ■ OHLÉDNUTÍ ZA PODZIMNÍM BAZÁRKEM

Inzerát oznamující sběr věcí a pozvánku k nákupu na Rodinném bazárku v Michli na podporu Domova Sue Ryder proběhl již podvakrát i naším farním zpravodajem. Nejedná se přímo o akci naší farnosti, nicméně někteří naši farníci se do akce zapojili, ať už darováním věcí k prodeji, osobní výpomocí či nákupem. Těm všem patří velký dík. V letošním podzimním (a celkově již čtvrtém) bazárku se prodaly věci za necelých pětadesát tisíc korun, které putují na účely péče o seniory zmíněného domova. To však není vůbec jediný rozměr, v jakém bazárek pomáhá.

Možnost darovat již nepotřebné oblečení, knihy, hračky či potřeby do domácnosti vytváří v každé rodině, která se zapojuje, velký prostor pro možnost, jak se užitečně zbavit již nepotřebného nebo přebytného zboží všeho druhu. Dvakrát do roka se těším na ten čas, kdy se bazárek blíží a já vím, že budu moci ve velkém odlehčit svému šatníku i dětským krabicím s hračkami. Během roku jsem se však naučila již průběžně odkládat vše, co již nevyužijeme a co by na bazárku mohlo udělat radost někomu jinému. Taška (někdy rovnou pytel) označený nálepkou „bazar podzim“ či „jarní lazárek“ už má v naší domácnosti své pevné místo.

Oblečení, které mi dlouhé měsíce leží ve skříni, já ho už neoblékám a přesto je mi líto ho z nějakého důvodu vyhodit, najednou získává šanci, že bude využito pro dobrou věc hned dvakrát – potěší nakupujícího, neboť bude prodáno opravdu levně a zároveň vydělá na dobrou věc pro potřebné. A co víc, v mé skříni udělá prostor pro nějaký nový kousek anebo alespoň ulehčí našim už i tak předimenzovaným ukládacím prostorům.

Po vytrídění nadbytečností a odvezení pytlů mi vždy bývá nějak lehčeji i na duši.

Od té doby, co se účastním „bazárkových aktivit“, jakoby mne Pán vždy chtěl na bazárku osobně obdarovat. Alespoň tak to vždy cítím. Pokaždé si zde „za hubičku“ vyberu do svého šatníku nějaký kousek, za který jsem pak dlouho dlouho vděčná. Osobně velmi nerada běhám po obchodech a trávím dlouhý čas svlékáním a oblékáním, abych pak ani v pátém obchodě nenatrefila na správnou velikost nebo střih kalhot. Na bazárku na mne každý rok čekají jedny úžasné kalhoty, ke kterým mne snad vede sám Duch svatý – vidím, vyzkouším a kupuji. Pro mne je to velká pomoc, ze které se pomalu stává tradice. Každý další bazárek se tak vždy těším, jaké mne na něm čeká překvapení.

Ačkoli bazar začal svou činnost původně za účelem získávání prostředků na chod Domova, dnes už je zároveň mezi mnoha maminkami znám jako „ten úžasný bazárek, na kterém se dá nakoupit spousta skvělého dětského oblečení za super ceny“.

Jakékoli charitativní dílo většinou spojí mnoho zajímavých lidí s velkým srdcem. Já tak mám každý rok možnost setkávat se s novými lidmi (i starými známými), rozšiřovat si obzory a být součástí krásného Božího díla.

Sobotní prodej je pak pouhým vrcholkem ledovce. Pod hladinou se nachází spousta práce mnoha a mnoha zapálených lidiček, kteří již měsíce před vypuknutím akce šíří letáky, pořádají v rámci svých rodin, mateřských školek, škol a rodinných center sbírky, průběžně sváží tašky, pytle a přepravky s věcmi na místo konání a minimálně dva dny před prodejní sobotou třídí, rovnají a označují věci pro prodej... Každý, kdo se někdy

nějaké prospěšné akce účastnil asi tuší, že více práce spíše není, než-li je, vidět.

Samotná prodejní sobota v Domově Sue Ryder je pak více než-li jen možnost pořídit levně oblečení, hračky a potřeby do domácnosti. Každý bazárek je doplněn stánky s novým zbožím, jako jsou například ručně vyráběné šperky, dětské látkové pleny, retrohračky a jiné. Bohatý bývá i doprovodný program s cvičením, výtvarnou dílnou a několika divadelními představeními pro děti. Na oběd či dobrou kávu není třeba chodit daleko, restaurace Michelský dvůr přímo v atriu Domova nabízí nekuřácké bezbariérové posezení sdětským koutkem a dobrým jídlem za velmi příznivé ceny. Poobědváním v restauraci strážníci taktéž přispívají na chod Domova.

Letošní podzimní bazárek obohatil naši rodinu v novém rozměru. Jelikož třídění a příprava na prodej probíhá celý čtvrtek i pátek a přítomnost mých dětí ve víru příprav by nebyla moc ku prospěchu, potřebovala jsem pro syny celodenní hlídání. Moje maminka, která se doposud

hlídat celý den (z důvodu přespřílišné živosti našich synů) spíše obávala, protentokrát svolila, vzala si v práci den volna a v pátek ráno u nás nastoupila hlídací směnu. V přítomnosti nás rodičů bývají kluci rozjaření a divocí, čas oběda, poledního ukládání do postýlky či odpoledního oblékání na procházku bývá doprovázen lýtými boji. Ty naše babička moc dobře zná a tak obavy, jak spolu sami vše zvládnou, byly možná i na místě. Světe div se, babička si celý den s kluky náramně užila. Krmení, uspávání i procházku zvládli bez jediného zádrhele. "Kluci šlapali jako hodinky", nechala se babička slyšet. Hlídnání našich "hodných a roztomilých synků" (myšleno naprosto vážně:) ji nadchlo natolik, že si je ještě před svým odjezdem vyžádala na nejbližší volný víkend k sobě domů. Zázraky se dějí, říkali jsme si s manželem, neboť toho jsme se dočkali poprvé.

Termín jarního bazárku je již znám. Konat se bude v sobotu 22. března 2014. Jste srdečně zváni. Třeba i pro vás zde má Hospodin připravené překvapení. :-)

Kazy

■ ■ PODZIMNÍ KLOKOTY

jsou tradičně akcí, která se zaměřuje na umění, mimo jiné i pořádáním „kulturního festivalu“, při kterém děti i vedoucí mají možnost předvést svoje výtvarné, hudební, či divadelní schopnosti. Letos festival sice z nedostatku kamionů na aparaturu odpadl, ale zato byl snad alespoň částečně nahrazen hlubším vhladem do podstaty umění a jeho křesťanských aplikací. Přitom mělo být původně všechno jinak.

Když jsme dorazili do Klokot, složili batohy a ubytovali se, mysleli jsme, že téma celé akce bude Mojžíš a putování Izraele z egyptského otroctví. Měli jsme pro začátek připravený lehce antikvární film s touto tematikou, který jsme si také pustili. Kvalita filmového záznamu se ovšem chvíli před zázrakem v Mase začala ostře zhoršovat a za chvíli se obraz i zvuk ztratily v tupém šumu. Z něj se však po chvíli zmatku vynořili vážné tváře tří mužů, kteří nám předávali nepochopitelnou a neuvěřitelnou zprávu.

Ukázalo se, že jsme byli vysláni z neutěšené budoucnosti do šťastného roku 2013, a to s úkolem ne menším, než je záchrana lidstva. Podle všeho se lidé po jakési ničivé válce rozhodli izolovat se v obětí pochlebujících strojů, plnicích jim veškerá přání a omezit

vzájemný kontakt pokud možno na nulu. Výsledkem toho je umírající společnost nekonečně osamělých sobců, neschopných tvořit umění a neschopných komunikovat s ostatními, natožpak s Bohem. My si to sice kvůli poškození mozku, způsobenému cestou v čase, nepamatujeme, ale pánové na videu, které tak tajemně přerušilo náš film o Mojžíšovi, nám všechno poměrně podrobně vysvětlili. A co nevysvětlili přímo ve videu, bylo dořečeno na kartičkách, které jsme našli ve svých zavazadlech.

Pro každý den jsme se dělili na tři skupiny – jedna shromažďovala informace o nějakém vědeckém odvětví, druhá stavěla anténu pro příjem signálu s dalšími informacemi a třetí s pomocí GPS hledala nejvhodnější umístění usměrňovače tohoto signálu. Nález všech výzkumných skupin pak každý večer Anča dávala do kontextu křesťanské víry, života a liturgie.

Hned v sobotu jsme začali s obkreslováním obrazů, zapůjčených z Táborské galerie. Při tom jsme však byli vyrušeni zákeřným útokem maskovaných zlosynů, kterým se podařilo obrazy odnést, spolu s vedoucím skupinky, Tomášem. Ve dvou bitkách se nám nakonec podařilo Tomáše i obrazy vysvobodit a vrátit se domů. Mezitím další skupiny překonávaly ledovou řeku, brodily se kopřivami a sjížděly ze strmých srázů v neprostupném lese, aby co nejlépe umístily tajemně vyhlížející usměrňovač signálu, nebo zápolily se stavebními materiály při sestavování antény.

Druhý den jsme navštívili mši svatou a ze snobského kunsthistorika Syda Barretta, uječené fanyanky a nemluvného flétnisty Bookera VanDeWitta jsme dolovali informace o hudbě. V pondělí byl potom dopoledne na programu výlet, při němž jsme do plnosti využili krásného počasí, které ostatně trvalo celé Klokoty, a odpoledne dosti avantgardní divadelní představení v naší oblíbené geologické expozici, které skončilo předáním dalších důležitých materiálů z budoucnosti, které měli divadelníci v úschově. Ty nás zavedly k doupěti banditů, které jsme potkali už v sobotu. Z chmurných slov našich mentorů jsme se dozvěděli, že jde o vyslance těch, kteří z budoucího perverzního stavu profitují, a nepřejí si jeho změnu. Zdánlivě se nám je podařilo zneškodnit, ale měli jsme na ně ještě narazit. Večer byla na programu prohlídka Tábora, vedená mlčenlivými a trochu znepokojujícími průvodci nejasného původu a záměrů.

V úterý pak za večerního šera většinu účastníků akce zastihla děsivá zpráva, přinesená dvěma divadelnicemi z předchozího dne. Poškození paměti, způsobené cestou v čase, je zřejmě progresivní a mělo za následek šílenství a útěk většiny vedoucích, s výjimkou zoufale odolávajícího kuchaře Huga, který dokázal alespoň obsloužit promítačku pro shlédnutí posledního videa a poslat děti pro potřebné materiály, než se zhroutil. Podle Hugem připravených map potom poslové z budoucnosti hledali blázniví vedoucí, kteří zapomněli na svůj úkol, hráli si na Mojžíše, slintali do prázdnoty, nebo obsedantně stavěli antény. Cestou našli částečně zmasakrované divadelnice, které jim darovaly prostředek, s jehož pomocí se konečně na věky zbavili služebníků temnot – stázový inhibitor, který je navěky uzamknul v neměnné časové smyčce. Posledním úkolem pak bylo vysvobození Petry z iluzorního obklopení mluvícími stroji, nahrazujícími jí lidský kontakt.

Když se i toto podařilo, všichni postupně odešli zpět na faru, kde jim bylo odhaleno, že jejich úkol zdaleka nespočíval pouze ve shromažďování informací o umění – tak, jako museli přivést zpět na správnou cestu svoje vedoucí, kteří zapomněli na svůj úkol v tomto světě, musí po celý zbytek svého života zachraňovat své bližní, aby odvrátili temnou

budoucnost. Po této zprávě a použití Occamovy břitvy k zjištění pořadí v úspěšnosti přivádění vedoucích k rozumu už následovalo pouze obligátní hodování až do noci.

Ve středu jsme měli možnost shlédnout podle mého názoru lehce znepokojivý japonský film *Spirited Away* (ale Hugo tvrdí, že šlo o klasické antické téma záchranu milované osoby z podsvětí a já mu věřím) a v uspávajícím světle zapadajícího slunce jsme odejeli ku Praze. Nevím, jestli se naše mise dá označit za úspěšnou, protože potrvá až do naší smrti, avšak jestli nakonec uspějeme, bude to jistě přispíváním certifikovaného nejlepšího kuchaře Huga, nekompromisní zdravotnice Petry, ledově klidného kapitána Ondřeje, pronikavě trefné teoložky Anči, mírné učitelky Marušky, nadšených divadelnic Nýny a Štěpánky, bystrých kuchtíků Vojty a Martina, nepřekonatelnou hrubou silou disponujících Ferdý a Jeronýma a všech, kteří se za nás modlili, abychom dokázali jít dál i do mrazivé budoucnosti a neztratili se v temnotách.

Snad se jednou zase setkáme, až bude konečně jaro.

■ ■ EXERCICIE

Milé sestry a milí bratři,

byl jsem v říjnu na exerciciích s Katolickým společenstvím Dvou Srdcí Lásky Ježíše a Marie a stala se mi taková zvláštní věc. Chtěl jsem odjet o den dříve, protože i exercitátor P. Montfort odlétal o den dříve (byl pozván do Říma na zasvěcení světa 13. 10.). Nakonec jsem však zůstal na programu se sestrami a bratrem z komunity. Promítali film (jednou z hrdinek byla přítomná s. Barbara). Ta v noci slyší hlas: „Jdi do své kanceláře a podívej se na stůl“. Na stole vidí belgický časopis, kde se píše o P. Marii, Panně chudých, z Banneux.

R. 1933 se zde (Belgie) zjevila 11leté Mariettě . Maria. Dívka, klečící na kolenou před vyvěrajícím pramenem slyší: „Ponoř své ruce do vody. Tento pramen je pro všechny národy, pro všechny nemocné.“ Místní Abbé žádá znamení. „Věřte ve mě, já věřím ve vás“. „Přicházím přinést úlevu trpícím,“ dále říká krásná Paní. Lidé přicházejí a uzdravují se. Ačkoli Paní na počátku žádá kapličku, stojí dnes na místě bývalé kapličky veliká bazilika odkud zdarma zašlou sochu P. Marie, Panny chudých, komukoli.

S. Barbara hned ví, co má dělat. Dokument zachycuje její cestu z Banneux se 132 cm vysokou sochou P. Marie (jako pasažérkou na vedlejším sedadle) letadlem do Nigérie (na tuto největší velikost sochy se něco doplácí). Píše se rok 2011. V Nigérii, kde je Centrum Katolického společenství Dvou Srdcí Lásky, je právě velmi nebezpečná situace. Vlivem prudkého zdražení ropy celá země vstupuje do generální stávkvy. Hrozí, že vypukne občanská válka. První zastávkou našich dvou hrdinek je Ugwu-nso - Svatá Hora, hlavní poutní místo.

Kamera zachycuje nádherné přijetí Panny Marie. Je nesena na nosítkách ve slavnostním průvodu... Dalším místem vřelého přijetí Panny chudých je 600 km vzdálený noviciát Dvou Srdcí Lásky. Na závěr filmu se z titulků dovidáme, že situace v zemi se k údivu všech zklidnila.

Zatímco běžel film, probíhal ve mně proces poznání, že P. Marii, Pannu chudých, potřebujeme u nás v ČR.

Jiří Hrdý

Pokud by někdo chtěl vědět víc nebo dokonce pomoci Jiřímu uskutečnit jeho vizi, určitě se za ním zastavte, např. v sakristii.

Milí čtenáři, milé čtenářky,

adventní knižní okénko výjimečně přesahuje fond farní knihovny. Porozhlédli jsme se v aktuální nabídce novinek křesťanských nakladatelství a přinášíme vám knižní tipy, kterými můžete potěšit sebe nebo své blízké (nejen) na Vánoce. Pokud se letos nechystáte obdarovat knihou, ale zvolená témata vás zaujala, k některým tipům jsme našli také alternativu přímo z naší farní knihovny. Pokud novinky označené hvězdičkou* nenajdete pod stromečkem, pak je hledejte již brzy ve farní knihovně. Těšíme se na vaši návštěvu.

Pro každého...

Nabídku novinek začínáme knihou *papeže Františka Otevřená mysl, věřící srdce**. Kniha obsahuje přednášky čtyř cyklů duchovních cvičení, v nichž je křesťanský život představován jako neúnavné úsilí o zlepšení kvality života, a to jak ve vztahu k Bohu, tak k lidem a světu. Svou konkrétností je dobrým průvodcem pro duchovní život každého křesťana.

Pro toho, kdo se chce nechat vyburcovat k zamyšlení...

Kniha **365 provokujících inspirací** *Alessandra Pronzata* obsahuje zamyšlení na každý den v roce, a to z pera autora nebo jeho oblíbených myslitelů. Ve světle evangelia si bere na paškál některé modly a nešvary dnešní doby, přičemž každý měsíc je vždy věnován jednomu nosnému tématu. Ve farní knihovně je k zapůjčení autorova nejslavnější kniha **Provokující evangelia**.

Pro ty, kteří nemají čas...

Kdo z nás má času nazbyt? Přesto, pojďme se zastavit, alespoň na minutu. V edici „Na minutu s...“ vyšla kniha se zamyšleními *Jaroslava Schröttera* s názvem **Blázni pro Krista**. Každý den, ať už je příjemný nebo plný problémů, může být začátkem něčeho nového... Každý den si můžete přečíst krátký citát z listů apoštola Pavla a zamyšlení, které z tohoto biblického textu vychází a je zaměřeno na osobní rozvoj a duchovní růst. Citátů a zamyšlení je celkem 77 a přečtení libovolného z nich nebude trvat víc než minutu. Knižka je tedy určena těm, kdo nemají možnost denně číst a meditovat Písmo svaté, ale i tak chtějí každý den zůstat v kontaktu s Božím slovem. Z této edice nabízí farní knihovna oblíbenou knihu krátkých zamyšlení *Vojtěcha Kodeta* **Učednictví a Hledám tvou tvář**.

Krátká zamyšlení (nejen) pro ženy z pera *Veroniky Barátové*, členky Komunity Blahoslavenství, nad slovy svaté Terezie z Lisieux nabízí knižička **Velká malá Terezie**. Slovy Hanse Urs von Balthasara: „*Terezie ukazuje, jak napínavé a okouzující je žít v důvěrném vztahu s Bohem. Všechno v ní hoří plamenem: láskou k Bohu, k bližnímu, k církvi, ke světu... Milovat Boha a s Bohem milovat svět se jí jeví jako to nejlepší dobrodružství. My jsme z křesťanství učinili cosi komplikovaného, kyselého, obtížného a nečasového...Bůh je věčně mladý a potřebuje mládí, které vyzařuje jeho temperament a humor. Lisieux je velmi aktuální.*“

Pro ty, kteří potřebují rozvázat...

Novéna je modlitba, kterou se modlíme devět po sobě jdoucích dnů. **Novénu Vojtěcha Kodeta k Panně Marii rozvazující uzly*** tvoří každý den kající modlitba, modlitba růžence, rozjímání na příslušný (1.- 9.) den a závěrečná modlitba „k Marii, rozvazující uzly“. Objevme v této novéně velikost naší Nebeské Matky, která chce rozvázat uzly našich pozemských životů.

Pro ty, kteří myslí na druhé...

Přijměte **Pozvání k přímělné modlitbě*** Cyrila Johna. Tento autor je názoru, že stojíme na prahu zlatého věku přímělné modlitby. Kniha chce inspirovat mnohé lidi k tomu, aby zatoužili přijmout konkrétní závazek k apoštolátu přímělné modlitby. Každý křesťan je totiž povolán k přímělné modlitbě a většina z nás by se měla přímělnovat mnohem víc, než jsme zvyklí. Jako věřící jsme povoláni k jedinečnému poslání: nejen abychom žádali o konkrétní věci, ale abychom stáli ve víře a lásce před Bohem za druhé lidi, tak jako praotcové Izraele i proroci, tak jako celé generace světců. Na podobné téma ráda zláká čtenáře do farní knihovny *Kateřina Lachmanová* ve své knize **Síla přímělné modlitby**.

Pro mladé...

Kdo ví lépe než Bůh, co znamená milovat? Vždyť on je láska sama! Kdo ví lépe než on, co znamená žít? Vždyť on je neustálým dárcem života! Dívat se na sexualitu jeho očima znamená vykročit jí vstříc a vidět ji takovou, jaká skutečně je. Pokud se nebudeme na sexualitu dívat z pohledu věčnosti, bude pro nás jen věcí vášně, chvilkovou a prázdnou. Nebude poslem života. Vystavit ji přímému světlu znamená vrátit se s ní k úsvitu, ze kterého vzešla, ze srdce Božího. (Daniel Ange)

V knize **Tvé tělo je stvořeno pro lásku** hovoří Daniel Ange o lidské sexualitě otevřeně, ale přitom ohleduplně a citlivě. Představuje ji jako velký dar, jíž se lidé aktivně podílejí na lásce Boha k člověku a jeho tvůrčím konání. Varuje též před jejím zneužíváním a na životních příbězích a svědectvích ukazuje, jaké dramatické důsledky přináší sobecké a nezodpovědné zacházení s tělem vlastním i druhého člověka. Každého přitom vnímá jako milované Boží dítě, nikoho neodsuzuje, ale vybízí k důvěrnému vztahu s Bohem a k úctě k sobě i k druhým. Hluboké vzájemné souvislosti mezi sexualitou a nejdůležitějšími otázkami lidské existence nabízí také kniha *Christophera Westa* **Teologie těla pro začátečníky**, kterou lze zapůjčit v knihovně.

Pro ty, kteří hledají potěšení...

Potěšení jsou krmí duše. Se sytou duši se necpete čokoládou. Najít tak jedno potěšení denně... nebo aspoň jedno týdně! Knižka *Hany Pinknerové* **Dneska jsem to stihla** je výsledkem třetího roku autorčina bádání v oblasti potěšení. Ano, potěšení jsou všude kolem nás, jen se rozhlédnout. Skrývají se ve věcech, které považujeme za samozřejmost. Jiná potěšení jsou k nalezení v činnostech či situacích, které běžně nevyhledáváme, nebo jsou nám dokonce nepřijemné. Stačí však změna našeho postoje a hle – potěšení. Autorka připomíná, kolik dobrého nás v životě potkává a jak za to můžeme být vděční. Přijďte se potěšit také do farní knihovny, kde na vás již čekají první dvě knihy autorky na toto téma: **Jedno potěšení týdně** i **Další porce potěšení**.

Pro ty, kteří se chtějí radovat...

Kolikrát přejeme druhým lidem radost! Co jim to vlastně přejeme? Z čeho se mají radovat? Radost nám může způsobit mnohé – styk s přáteli, události v manželství, to, co se děje doma i v práci. Radost nám působí i pobyt v přírodě, cestování, krásná hudba. Radost můžeme mít i z peněz. Není radost jako radost. Radost se liší od veselí, existuje radost mělká – jen tak povrchní – a radost hluboká, vertikální, radost trvající jen krátce a radost, která nás může provázet celý život... Není marné orientovat se i v oblasti radostí. K tomu chce dopomoci kniha *Jara Křivohlavého* **Není radost jako radost**. Rozdíl mezi prchavými světskými potěšeními a trvalou duchovní radostí křesťana spojeného s Kristem naleznete také v knize sestry *Marie Laetitie* **Tajemství radosti** ve farní knihovně.

Pro ty, kteří rádi čtou o vážných věcech nevázně...

nabízíme rozhovor *Marka Váchy* s *Karlem Satoriou*, kterého deset let v trapistickém klášteře naučilo mnohem víc než jen naslouchat tichu. Učilo jej především umět život, umět svůj čin, porozumět zadání svého života. Kniha **Život je sacra zajímavé** je strhujícím uvedením do kontemplativní modlitby, do mystiky v tom nejkrásnějším slova smyslu a myšlenkově vychází z Terezie z Avily, Jana od Kříže, Josefa Ratzingera a mnoha dalších. Přes závažnost obsahu je kniha napsána nečekaně uvolněně a lehce, s vtipem, občasnou břitkou ironií i zemitým slovníkem. Tuto novinku již najdete ve farní knihovně.

Pro ty, které láká tajemno klášterů...

Tichá srdce* renomované spisovatelky *Aleny Ježkové* jsou ojedinělou a exkluzivní publikací v mnoha ohledech. Jsou vyčerpávajícím a současně čtivým exkursem do dějin působení šesti řeholních řádů u nás: benediktinů, cisterciáků, premonstrátů, františkánů, dominikánů a boromejek.

Nejhlubší sonda do historie i současnosti našich klášterů a do dosud tabuizovaného života lidí v nich nabízí především otevřené výpovědi těch, kteří žijí skromně, podle pevných hodnot a prací pro druhé. Hovoří o zvláštích života v komunitě, stejně jako o hlubokých duchovních zážitcích, jaké představuje povolání k řeholnímu životu či kontempace. Rovnocenný protějšek textu tvoří černobílé fotografie Jiřího Chalupy. Jsou plné atmosféry a empatie k místům i lidem. Také ony vznikaly v průběhu několika let a s vynaložením velkého úsilí.

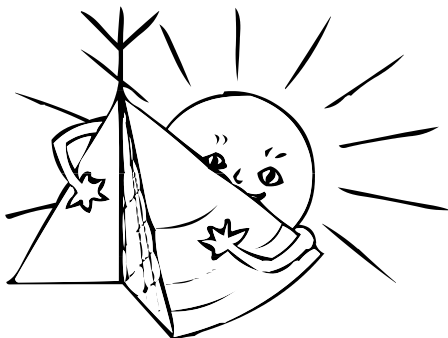
Pro ty, kteří se chtějí začíst do románu...

Anthony Spencer je sebestředný bezcitný boháč, pyšný na své „úspěchy“ v práci, kde se ho všichni bojí, i v rodině, kterou chladnokrevně rozvrátil. Po úrazu hlavy se octne v kómatu na JIP. Jeho tělo leží bez hnutí obklopeno přístroji, jeho mysl se však probouzí v krajině, která zrcadlí Tonyho dosavadní život – zarostlá a nehostinná, opuštěná všemi až na toho, který se rozhodl Tonyho nikdy neopustit a pomoci mu nalézt sílu, způsob a především důvody, proč se změnit... **Křížovatky**, kniha *Williamy P. Younga*, v níž se tragédie smrti střetává s věčností Božího záměru, je stejně jako jeho kultovní román **Chatřč** (k zapůjčení v knihovně), určena všem, kdo v kolotoči moderního světa hledají naplnění slov, jako je víra, láska a odpuštění.

Kazy

Milé děti,

většina z nás určitě moc ráda kreslí. Máme své oblíbené obrázky, které rádi a hezky malujeme, vybíráme si své oblíbené barvy a máme i své oblíbené druhy pastelek. Kluci často kreslí auta, holky princezny, někdo zase zvířata nebo les a hory. Spisovatel José Carlos Bermejo v knize Další příběhy pro uzdravení duše napsal zajímavý příběh:

Bylo jednou jedno dítě, které si malovalo v pokojíčku pastelkami, vedle něj se posadil dědeček a začal psát dopis. V jednom okamžiku se ho dítě zeptalo: „Dědo, co to děláš? Píšeš zase vyprávění o mně?“ Dědeček přestal psát, usmál se a vnoučkovi řekl: „Píšu o tobě. Víš, ale důležitější než slova je tužka, kterou používám. Líbilo by se mi, kdyby ses jí podobal, až vyrosteš.“

Vnuk se na tužku zvědavě podíval, ale nic zvláštního na ní neviděl. Zeptal se: „Co je na ní tak výjimečného?“

Dědeček odpověděl: „Záleží na způsobu, jak se na věci díváš. Tužka má pět vlastností, které, pokud si je dokážeš v životě udržet, z tebe udělají člověka žijícího v pokoji se všemi.“

První vlastnost: Můžeš dělat velké věci, ale nikdy nezapomeň, že existuje ruka, která tvoje kroky řídí. Tu ruku nazýváme Bohem a On tě vždycky povede podle své vůle. Nech se jím vést..

Druhá vlastnost: Občas musíš přestat psát a použít ořezávátko. Způsobí sice tužce trochu utrpení, ale nakonec bude ostřejší. Musíš být tudíž schopný vydržet bolest, protože z tebe udělá lepšího člověka.

Třetí vlastnost: S tužkou máme vždycky možnost použít gumu a vymazat, co jsme napsali špatně.

Čtvrtá vlastnost: Na tužce není nejvýznamnější dřevo ani tvar, ale náplň uvnitř. Pečuj neustále o to, co se děje ve tvém nitru.

Pátá vlastnost: Vždycky po ní zůstane čára. Stejně i ty bys měl vědět, že všechno, co v životě uděláš, zanechá stopu. Snaž se tedy být si vědom všeho, co děláš.

Milé pastelky, je čas se poohlédnout za obrázkem, který jsme celý tento rok kreslili. Jen aby se líbil... Ještě máme pár dní čas, ještě stihneme ledacos gumou vymazat a lehce překreslit, něco naopak zvýraznit anebo dobarvit. Už se nemůžu dočkat, snad maminku, tatínka i Pána Boha moje kresba potěší, vždyť to dalo tolik práce! Nebude trvat dlouho a začneme kreslit nový obrázek, obrázek roku 2014. Možná se necháme víc než letos vodit Boží rukou. Pak náš obrázek bude ještě hezčí a třeba nebudeme muset ani tolik gumovat.

Přeji nám všem, ať námi Pán Bůh může příští rok kreslit jen samé radostné obrázky ☺

■ ■ CO SE PRO DĚTI CHYSTÁ

■ Mikulášská nadílka

Čtvrtek 5. 12. – 17 hod. – ve farním sále. Mikuláš s anděly a čertem se už na vás těší, společně si zazpíváme, pomodlíme se a měly by být snad i nějaké dárky (před začátkem balíčky označené jménem dítěte rodiče odevzdají do košů dole v suterénu).

■ Výtvarná soutěž „Vánoce dětí“

Uzávěrka v pátek 6. prosince. Každoročně pořádaná komunitou bosých karmelitánů kláštera Pražského Jezulátka. Úkolem je zobrazit na formát čtvrtky A4 nebo A3 libovolnou výtvarnou technikou Vánoce. Zezadu uveďte jméno a příjmení, věk a adresu a odevzdejte, prosím, v sakristii, odešleme hromadně za naši farnost ještě v pátek 6. prosince večer. Jistě víte, že od vánoc jsou potom v boční chodbě kláštera všechny vítězné obrázky celoročně vystaveny a můžete se na ně přijít podívat. Těšíme se, že se do soutěže i letos opět s chutí zapojíte.

■ Masopustní karneval

V sobotu 15. února od 15 hodin v tělocvičně Základní školy Brigádníků. Tentokrát se Včelími medvídky. Maminky z mateřského centra chystají pohádkové soutěže, nebudou chybět odměny, ba ani dort od Čmely a Brumdy!

■ Jarní prázdniny na faře v Rokytnici nad Jizerou

Od soboty 22. února do soboty 1. března, pro školní děti, mládež a několik rodin. Lyžařské vleky jsou nedaleko. Bylo by dobré, kdyby všechny děti měly sjezdové lyže nebo snowboard. Přihlášky jsou v sakristii nebo na webových stránkách. Odevzdejte je, prosím, vyplněné nejpozději do neděle 2. února v sakristii spolu se zálohou 1 000 Kč, celková cena je 2 900 Kč. Účastnický poplatek je možné hradit rovněž z fondu FKSP vašeho zaměstnavatele, fakturu vám rádi vystavíme.

■ Pečení misijních koláčků

V sobotu 29. března od 10 hodin v učebně, následující neděli, 4. postní, nazývá se také Laetare – Radostná (proto má kněz růžový ornát), je pak budeme nabízet po skončení každé mše svaté u východu z kostela za dobrovolný příspěvek. Výtěžek věnujeme jako každoročně na Papežské misijní dílo dětí. Na podzimním Misijním jarmarku jsme vytěžili 5 000 Kč, které byly odeslány rovněž na PMDD.

■ Jarní prodloužený víkend rodin a seniorů

Od čtvrtka 1. května do neděle 4. května. Bližší podrobnosti oznámíme v příštím čísle farního zpravodaje a na webových stránkách.

■ Jarní prodloužený víkend dětí

Od čtvrtka 8. května do neděle 11. května. Bližší podrobnosti oznámíme v příštím čísle farního zpravodaje a na webových stránkách.

■ ■ VÝHLED NA LETNÍ PRÁZDNINY

■ Čundr pro mládež

Podrobnosti i přesný termín včas oznámíme.

■ Letní farní tábor

Od pondělí 18. srpna do pátku 29. srpna 2014 v prostorách kláštera ve Vyším Brodě.

Radostné a Bohem požehnané vánoční svátky i celý rok 2014 vám všem i rodičům přeje

Lída a její věrní pomocníci

■ ■ ■ PROGRAM BOHOSLUŽEB O VÁNOCÍCH 2013

Úterý	24. 12.	Štědrý den	16.00 (zvláště pro rodiče s dětmi) 24.00 (půlnoční)
Středa	25. 12.	Narození Páně	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Čtvrtek	26. 12.	Svatý Štěpán	9.00, 18.00
Pátek	27. 12.	Svátek sv. Jana, evangelisty	18.00
Sobota	28. 12.	Svátek Mládětek	18.00
Neděle	29. 12.	Svaté Rodiny	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Pondělí	30. 12.	Pondělí v oktávu Narození Páně	18.00
Úterý	31. 12.	Sv. Silvestra, papeže	17.00 (mše svatá na poděkování za uplynulý rok)
Středa	1. 1.	Matky Boží Panny Marie	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Neděle	5. 1.	2. neděle vánoční	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Pondělí	6. 1.	Slavnost Zjevení Páně	18.00

Možnost svátosti smíření před Vánocemi

Čtvrtek	19. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Pátek	20. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Sobota	21. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00

Po domluvě je možný i jiný čas. Je velmi dobré využít příležitosti ke svátosti smíření hodinu přede mší svatou během celé Adventní doby. Rádi také navštívíme vaše nemocné a seniory u vás doma.

Tady je krásně! Tady je krásně jako... jako o Vánocích. Procházela jsem se po našem naklizeném bytě a byl to právě pohled na úhledně porovnané prostory zbavené nánosů oblečení, drobků a hraček, který ve mne vzbuzoval sváteční náladu. Takhle naklizené u nás bývá opravdu jen na Vánoce. Kalendář však ukazoval teprve půlku listopadu. Tatínek vzal syny na víkend k babičce a tak jsem se dala do úklidu. To, co s kluky jako povrchní úklid trvá s nutnými přestávkami na krmení, venčení a uspávání celý den, jsem měla hotové během chvíle a tak běžný úklid plynule přešel do toho generálního. Pěkně od vrchních skříněk až po chuchvalce v žebroví topení.

Velký úklid se nevyhnul ani šanonům s dokumenty a papíry. Prošlé záruční listy, účtenky, novinové výstřižky, letáčky... pak mi padl do ruky papír s velkým nadpisem „Než přijde advent“, pod nímž byl podepsán P. Brtník. Začetla jsem se: *Loni a všechna léta předtím jsme si slibovali: příští rok oslavíme advent jinak. Uděláme si doma adventní věnec. Celá rodina se u něho budeme scházet. Budeme se připravovat ma Vánoce jinak než vždycky. Nebude to jen uklízení, pečení cukroví a shánění dárků. Tentokrát, ale už docela opravdu, se budeme na Vánoce připravovat skutečně křesťansky.* Ano, ano, přesně tak! Po tom už dlouhá léta toužím. Připravit se na Vánoce jinak – víc duchovně. Abych o Štedrém večeru neseděla v naklizeném bytě s tíživou prázdnotou v srdci, tak jako už mnohokrát. Ale jak na to, existuje nějaký „manuál na prožití pravých křesťanských Vánoc“? Otočila jsem list a četla dál.

Adventus – příchod, advenius – přichází... Kdo přichází – nebo co přichází? Svátky rodinné pospolitosti? Lásky, pohoda, dobré skutky a rozněžnění na povel? Hojnost jídla, pití a sezónního obdarování? Jestliže nám unikne to podstatné – příchod, vstup Božího Syna do lidských dějin a do lidských srdcí, zůstaneme jen u toho vnějšího, z čehož se často rodí trpký vnitřní pocit prázdnoty. Tak on to tedy není jen můj pocit, ale jak na to jinak?, hledala jsem v listu odpověď. *Prožívat advent znamená být účasten touhy po příchodu Božím z víry v tento příchod. Bez naladění se na obsah svátků není možné prožít vánoční radost.* V tom byl možná v mém případě vždy zakopán pes! Moje ladění vždy spočívalo jen ve vyladování domácnosti, své srdce jsem však nechávala nevyladěné.

Nejoblíbenějším symbolem adventu je adventní věnec. Nemá být však považován za rekvizitu předvánoční nálady a lapač prachu zakoupený za drahé peníze v nejbližším supermarket... Zapřemýšlela jsem, tak letos by to u nás mohlo být opravdu jinak. Vyrazíme s manželem a dětmi ven a jednu procházku spojíme se sbíráním chvojí. Doma každý přidáme ruku k dílu... letošní věnec možná nebude dokonalý, ale bude náš, vlastnoručně vyrobený, „objasněný“ a využitý. Letos děti konečně uslyší, že ho máme doma proto, abychom mohli sledovat, kolik času ještě do Vánoc zbývá. Zelené větvičky upletené do kruhu že symbolizují nikdy neutuchající naději ve šťastnou věčnou budoucnost. Fialová barva maší že značí očekávání spojené s pokáním. Svíce, které budeme postupně zapalovat, že jsou symbolem přibývajících světla – a že tím pravým světlem, osvěcujícím život člověka, je Ježíš Kristus.

Světlem pro náš život jsou také slova živého Boha. „Svítilnou mým nohám je tvé slovo na mé cestě“ (Ž 119, 105). Takže zapálením svíček by to letos nemělo končit, ale spíš začínat. Bible je prostředkem poznávání Boha a jeho jednání v našem životě. U rozsvícené svíčky si přečteme úryvek z adventní neděle a budeme si o něm povídat. Nebo se

pokusíme dětem přiblížit o čtyřech nedělích čtyři velké postavy Bible, na nichž si uvědomujeme Boží přícházení a přibližování se k nám lidem: praotce Abraháma, proroka Izajáše, Jana Křtitele a Pannu Marii.

Společná postupná tvorba či stavění betléma je další tvůrčí a prožitkovou skutečností, která nám pomáhá připravit se na hlubší prožití Vánoc, ke kterým nás advent postupně přivádí. Ve výkladní skříni knihkupectví v Jindřichské jsem vždy obdivovala krásné, leč drahé betlémy a doma pak vedle adventního věnce postavila betlém zakoupený za pár korun. A přitom je tolik možností, jak do tvoření či stavění zapojit děti i tatínka. Moji (nevěřící) rodičové nám loni vyrazili dech, když nám o návštěvě na Boží hod hrdě předvedli jejich papírový, vlastnoručně vystříhaný a splený betlém. Se smíchem vyprávěli, jak u jeho sestavování strávili mnoho společných (někdy veselých, jindy náročných) hodin.

K naladění srdce na Vánoce také velmi pomáhá společné zpívání v rodině. Z loňského adventu si pamatuji jedině odpoledne, kdy jsem (asi již únavou), padla mezi děti a místo chvatného pobíhání s prachovkou jsem ho strávila posloucháním dětského CD s koledami a zpíváním. Pohodu těchto chvil si pamatuji ještě dnes.

*V adventní době by samozřejmě neměla chybět společná modlitba. Nejvhodnější modlitbou adventu je modlitba **Anděl Páně**. V mnohých rodinách ještě nenašla uplatnění nebo upadla v zapomnění. Když ji naplníme „novým životem“ a budeme se jí – snad i denně – modlit u adventního věnce, uděláme už mnoho pro vnitřní přípravu na Vánoce. Marie, kterou máme při této modlitbě na očích (pro děti třeba i skrze nějaký obraz zvěstování z některé obrázkové Bible nebo knihy s vánočním příběhem) je totiž pravzorem, modelovou postavou křesťanů.*

*Vyvrcholením adventní doby je Štědrý večer. Snad v žádné rodině nechybí vánoční stromeček a společná večeře. K plnějšímu prožití štědrovečerní večeře může patřit četba **vánočního evangelia Lk 2, 1-20** a společná modlitba. (Nejen) děti se jistě s nedočkavostí těší na vzájemné obdarování. Křesťané se obdarovávají na Štědrý večer, protože vědí, že jsou Bohem ve vtěleném Božím Synu bohatě obdarováni. Proto se letos s dětmi porozhlédneme i za hranicemi naší rodiny, komu bychom mohli udělat radost. Vždyť advent je vlastně také doba postní a pomoci bližním skrze modlitbu, post a almužnu k ní patří tak, jak by měla patřit asi ke každému všednímu dni křesťana.*

Loni po Vánocích jsem v duchovním rozhovoru probírala lítost nad svým opět velmi materiálně a povrchně pojatým adventem a dopad absence duchovní přípravy na sváteční dny. „Víte, Vánoce, to je taková ukázka toho, jak by to u nás doma mělo vypadat pořád“, slyšela jsem. „No to by bylo peklo!“, vypadlo ze mne. Nevím, zda jsem se tenkrát zastyděla víc za to, že jsem slovo peklo použila v souvislosti s těmi nejkrásnějšími svátky v roce a nebo, že jsem doma své rodině v minulých letech to peklo sama připravovala.

A přitom přeci nemůže být tak složité oprostít se od představy, že právě Vánoce dělají umytá okna a napečené cukroví. Kdybych možná věnovala více času modlitbě a naslouchání Duchu svatému, nebo pozorněji poslouchala adventní homilie a s větší pozorností se účastnila vánočních rekolekcí, možná bych byla již dřív o něco moudřejší. Vždyť ten nalezený list papíru neobsahoval nic, co bych už někdy neslyšela. Jen jeho obsah dříve nepadl na úrodnou půdu. Od touhy k realizaci už pak zbývá jen pouhý krok. Požehnané a naplněné vykročení do doby adventní i Vám!

Kazy

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Hle, vše se naplnilo a konečně: Dnes zvíte, že přijde Pán a zítra spatříte jeho slávu. Ano, když se večer rozzáří vánoční stromečky a vyměňují se dárky, tu se z duše dere nenaplněná touha a směřuje k jinému zářícímu světlu, až se rozezvučí zvony zvoucí na půlnoční a div Svaté noci se obnovuje na oltářích, vyzdobených světly a květinami: „A Slovo se stalo tělem.“ Nyní nadešel okamžik blaženého naplnění.

(E. Stein – Vánoční tajemství)

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha – Strašnice
Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10
tel.: 274 782 480 e-mail: k.koci@gmx.com
www.farnoststrasnice.cz